

твора. На пѣтя той срѣшихъ издателя на “Балтиморскія Курріеръ.”

— Негодный, рече му, или парытъ ми дай, или не ма клевети.

— Любезный господине, отговори циническійтъ Макферсонъ като Исократъ, който са отказваше отъ парытъ на Артаксеркса, азъ върнахъ парытъ на вашя адвокатинъ. Търговската ми честность е сѣкиму позната.

Челѣкътъ не лъжеше. Плащахъ му да наклевети Майориванка и той го наклевети колкото най добръ можаше; но бѣше доста честенъ щото да приема и съ двѣтъ рѣцѣ и да ѣде отъ двѣ ясла; бѣше никакъвъ, но не и предателъ.

I.

*Какъ прекрасната Аннита позна
Джона философа.*

Съдбата са зачена скоро. Волненіето бѣ голѣмо въ Балтимора, и партіитѣ нападахъ или забраняхъ Майориванка съ еднаква ревность. Мирюлюбивытъ, търговцытъ, фамилисты, притежатели, сичкытъ въобще които имахъ нужда отъ тишина заради търговіята си или за промышленность-та си искахъ съ голѣмъ гласъ главата на Джима. Трѣба, думажъ, да са даде единъ примѣръ, и да са ограничи бѣсената тѣзи дързость на тѣзи